

§ 14, 1ste og 2det Stykke, ganske ligesom hvis Aktien ikke var noteret paa Navn.

Notering af Aktier i Henhold til Aktieselskabslovens § 28 er hidtil foregaaet paa lignende Maade som Notering af Obligationer. Dette bør formentlig ogsaa ske fremtidig. Der kan ogsaa ved Aktier være Brug for en Notering paa Navn, uden at Navnet paaføres Aktiebrevet. I nærværende Paragrafs 3die Stykke forudsættes det, at Notering fremtidig kan ske paa den angivne Maade, og det fastslaas, at en til Ihænde-haveren stilet Aktie vedbliver at være et Ihænde-haverpapir, selv om den forsynes med Paategning om en saadan Notering, hvilket formentlig er den hensigtsmæssigste Regel.

Man har ikke foreslaaet Reglen i Udkastets § 12, 1ste Stykke, overført paa Aktier. Under Hensyn til, at alle Aktier ifølge Aktieselskabslovens § 28 kan faas noteret paa Navn, og at Noteringen væsentlig forfølger selskabsretlige Formaal, synes det naturligt ved Aktier at bevare den bestaaende Rets-tilstand, hvorefter en Ihænde-haveraktie kan gøres til en Navneaktie ved, at Ejeren ensidig giver den Paategning om, at den tilhører ham. En Følge heraf er, at Reglen i Udkastets § 14, 1ste Stykke, kun fuldtud kan anvendes paa Aktier, der er stilet til Ihænde-haveren og aldrig har faaet paategnet nogen Ejers Navn. Hvis Aktien bærer Ejendoms-paategninger, maa man — selv om de ikke er noteret — anvende Reglen i § 14, 2det Stykke og kræve, at Overdrageren støtter sig til en sammenhængende Trans-portrække.

Da Reglen i Udkastets § 39, 4de Stykke, ikke er gjort anvendelig paa Aktier, maa den, der erhverver en Aktie, hvorpaa der findes en Ejendoms-paategning, sørge for at skaffe sig skriftlig Transport fra den paa-tegnede Ejer. Den Ejer, der tegner sit Navn paa en Aktie, bør derfor helst tegne ogsaa Transporten paa Aktien.

De i § 58 indeholdte Bestemmelser fore-slaas optaget i Aktieselskabslovens § 26, hvis nuværende Indhold maa bortfalde som Følge af Bestemmelsen i Udkastets § 25.

Tilsvarende Regler er foreslaaet af de andre Landes Delegerede.

Til § 59.

Ifølge Retsplejelovens § 443 kan den i Lovens Kapitel 41 omhandlede hurtige Retsforfølgning bl. a. anvendes i Sager, der anlægges til Indfrielse af Gældsbreve, naar Skyldneren enten i selve Gælds-brevet eller ved senere Paategning paa dette har underkastet sig saadan Forfølgning.

Gennemførelsen af den i Udkastet fore-slaaede Sondring mellem Omsætningsgælds-breve og simple Gældsbreve maatte nu efter Kommissionens Mening i hvert Fald medføre, at Adgangen til at anvende den hurtige Retsforfølgning for Gælds-brevs Vedkommende indskrænkedes til at om-fatte de i § 11 nævnte Omsætningsgælds-breve.

Men der er formentlig Grund til at gaa videre. I Modsætning til Forholdet ved de øvrige i Retsplejelovens § 443 nævnte Sager, der er undergivet den hurtige Retsforfølgning — Vekselsager og Sager om Regreskrav efter Checks eller Postgiro-ud-betalingskort — er der, for saa vidt angaar Gældsbreve af enhver Art, efter Kom-missionens Skøn næppe nogen praktisk Trang til at anvende de særlige Regler i Retsplejelovens Kapitel 41. Og hvor det ikke er absolut nødvendigt, synes det uheldigt at have særlige processuelle Regler, der kan medføre et materielt urigtigt Udfald af den anlagte Sag, saaledes at det kan blive nød-vendigt at anlægge en ny Retssag, jfr. Retsplejelovens § 444, 4de og 5te Stykke. Man har derfor foreslaaet, at den hurtige Retsforfølgning fremtidig ikke skal kunne vedtages, for saa vidt angaar Gældsbreve. Det bemærkes herved, at det jo vedblivende i Medfør af Retsplejelovens § 234 vil staa Parterne frit for i Gælds-brevet at vedtage Underretsbehandling, hvad saadanne Sager paa Grund af deres normalt klare Karakter vil egne sig til, og at Bestemmelsen i § 445 om Begrænsningen af Retten til at frem-sætte Modfordringer i det væsentlige turde være overflødiggjort ved Udkastets § 18,